

Na izmenjavo sem se odločila ker sem želela svoj absolventski staž izkoristiti na čim boljši način. V Valencijo sem se odpravila v drugem semestru, in sem pred odhodom oddala svojo dispozicijo diplomske naloge ter se z mentorico zmenila, da ji bom po mejlu pošiljala potek dela. Kot svoj diplomski projekt izbrala sem embalažo za tradicionalne živilske izdelke iz svojega kraja. Študijska izmenjava omogočila mi je, da svoj projekt lahko pogledam iz druge perspektive in ga razširim. Po kratkem razmišljanju prišla sem do zaključka da svoj izbrani koncept lahko uporabim tudi za embalažo tradicionalnih živilskih izdelkov iz katerega koli kraja, ali države, ter je moj projekt dobil popolnoma novo dimenzijo. Da bi preizkusila to idejo, sem razširila svojo idejo na še en izdelek, ter sem poleg embalaže za hrvaške testenine, oblikovala tudi serijo embalaž za tri vrste riža, ki prihajajo iz Valencije. Študentom, ki se odločajo za študijsko izmenjavo v času pisanja diplome in načrtovanja zaključnega projekta priporočila bi, da razmisle na kateri način jim izmenjava omogoča, da obogatijo ali izboljšajo svoj projekt.

Valencija me je navdihnila, takoj ko sem jo prvič zagledala. Iz mrzle zime naekrat sem se najdla v soncu, obkrožena z oranžnimi drevesi. Prvih par dni preživela sem v hostelu, kje sem spoznala veliko Erasmus študentov, ki so tako kot jaz iskali študentsko sobo. Preden ko se je končal teden vsi smo uzpešno najdli svoja stanovanja. Ponudba študentskih sob v Valenciji je ogromna in vsak si lahko najde nekaj ustreznega. Nekateri najemodalci ne govorijo angleško, ampak z malo pomočijo prijateljev ali Google prevajalca tudi z njimi se lahko najde skupni jezik. Prvi dnevi na fakulteti su tudi bili prijetni, na EASD-ju so nas pozdravili z zajtrkom in nam predstavili šolo in dali vse potrebne informacije. Glede na to da je število Erasmus študentov na EASD-ju relativno majhno, vsi smo se spoznali med sabo in z časom postali majhna družina. V Erasmus pisarni so tudi bili izjemno prijazni in so nam skozi bili na raspolagi. Meni so osebno pomagali najti so-mentorja, s katerim sem na koncu bila zelo zadovoljna. Zagotovljen je bil tudi tečaj španščine na šoli, ki smo lahko izbrali kot predmet in je nosil 6 ECTS točk. Kar me najbolj veseli, je da sem se v 5 mesecih uspela navčiti španščini, ki se ji nikoli prej nisem učila, ter sem na konci izmenjave tudi zagovor svoje diplomske naloge oz. predstavitev svojega projekta pred komisijo držala v španščini.

Kar se samega mesta tiče, v Valenciji ni nikoli dolgčas. Španci so izjemno družabni ljudje in zelo radi imajo zabavo. V petih mesecih udeležila sem se več praznovanj kot v Ljubljani v treh letih študija. Včasih se mi je zdelo da španci samo iščejo izgovore, da se vsi odprave na ulico in se skupaj zabavajo. Poleg tega so tudi mojstri ognja in ognjemetov in sem vsak teden videla, ali slišila, vsaj eden ognjemet. Navčiti se je treba na njihov urnik, glede na to da španska „siesta“ ni mit, ampak resnica in je večina trgovin in podjetij zaprta v popoldanskem času (večinoma od 14.00 do 17.00 ure). Večerja se je zelo pozno, kar pomeni da se tudi gre žurat zelo pozno. Večina klubov odpira svoja vrata okoli 01.30 ure zvečer oz. zjutraj. Če ti ustreza nenavaden urnik, mesto je zelo ugodno za življenje. Polno je parkov, že omenjenih oranžnih dreves, palm, krovov, ki služijo kot terase, koles, ter peščenih plaž v mestu in naokrog mesta. In če greš v drugem semestru, jakne sploh ne potrebuješ.

